

J Vi snakkes

om bl.a.:

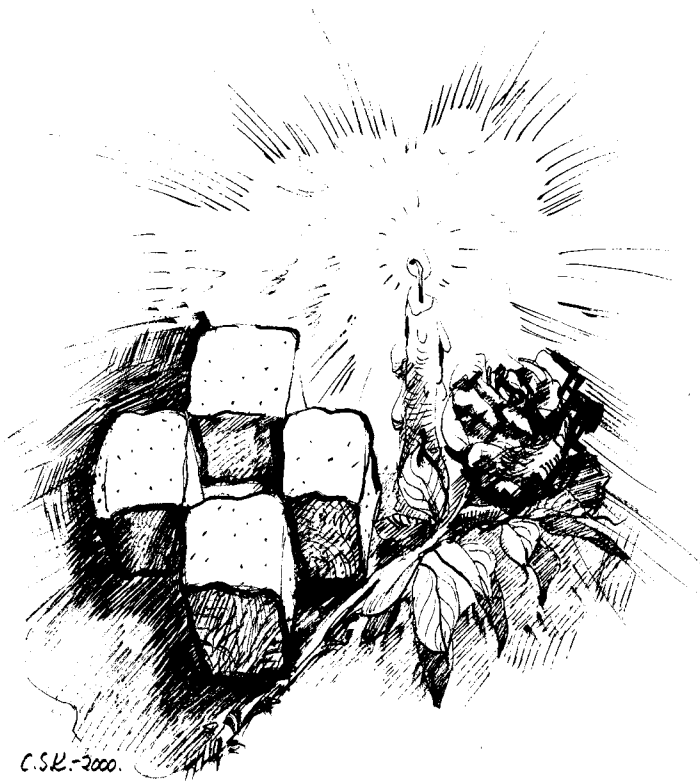
*La meg
være ung*
side 3

*Menig-
hetshus*
side 4

*Nye veier
i år 2000*
side 9

*Fra
Skåtøy til
konfir-
masjon*
side 14

*Brød for
verden*
side 16

*Christina Kløvigs illustrasjon til
Knut Einar Bergans andakt på side 2*

Det bästa

Det bästa som vi äga,
det kan man inte giva,
det kan inte säga
och inte heller skriva.

Det bästa i ditt sinne
kan inte förörena.

Det lyser djupt där inne
for dig och Gud allena.

Det är vår rikdoms råga
att ingen ann kan nå det.
Det är vårt armodis plåga
att ingen ann kan få det.

Karin Boye

Jesus, brukte liknelser når Han ville
forklare det uforklarlige!

Klarer jeg, å tegne velsignelsens
kors, lengselens og kjærlighetens rose
eller tenne et håp om noe bedre for et
menneske, skal jeg juble og glede meg
og takke Gud at Han har gitt meg en
slik mulighet.

Hver gang jeg gar over brostein blir
jeg glad, og ettertenksom.

Jeg tenker på Jesus som sier vi skal
være levende steiner og bygge fel-
lesskap. Jeg tenker på Jesus, som hjør-
nesteinen - den vi skal orientere byg-
gingen ut i fra.

Brosteinene er ganske like men al-
likevel unike. Tar du opp en stein som
har ligget i en vei i lang tid, er det den
siden som vender oppmot lyset, hverd-

•Knut Einar

agen, hestekoene,
føttene og hjulene som er
den mest behagelige å ta på.
Den som er mest slitt har blitt
glatt og god og ta på.

De sidene som har fatt hvile og
kontakt mot grunnen og de åtte andre
steinene, må "hvile" i sand for å ligge
støtt. De fleste steinene har fatt skår,
men er brukandes likevel. Brostein-
sleggeren velger hvilken side som
skal opp. På kanten av veien ligger
ofte noen større kantstein for å støtte.
Andre steder i veien trengs andre
former for at veien skal bli helhetlig.

Jeg håper jeg ikke strekker bildet
for langt! Vi mennesker er like og
ulike, vår verden og vårt veisystem
fungerer absolutt ikke slik det var
planlagt. Vi skulle ha levet i Edens
hage! Men vi bestemmer ofte selv
hvilken side vi vil vise fram, og hvor
vi vil være. Det er veldig vanskelig å
overlate sin vilje til Gud (Brostein-
sleggeren). Jeg tror at jo mer vi legger
over i Guds hender jo mer kan Han
bruke oss og jo bedre kan vi ha det
med oss selv. Jeg tror Gud vet hva
som er det beste for oss.

Kanskje vi allerede har havnet et
helt annet sted enn der vi skulle være!
Da tror jeg også at Han fremdeles der
vi enn har havnet kan snu oss slik at
den siden Han vil ha opp vil være Gud
til ære og mennesker til gagn!

Utenfor skigarden

• -glo

La meg være ung

Dagens tretténåringer har i mange tilfeller opplevd det som vi opp i åra ikke hadde vært med på før i langt framskredet alder. Bare tenk på hvor mange som i svært ung alder ikke bare har vært utenfor landets grenser, men som til og med har opplevd andre verdensdeler. I den andre enden kjemper vi som har nådd middagshøyden en tapper kamp for ikke å bli gamle. Til nød kan vi bli eldre, men da må vi trolig bli tatt hånd om av andre. Gamlehjem finnes ikke lenger der jeg er kjent, bare eldresenter.

Dette er ikke bare en kamp med ordene, men også på andre måter kjemper vi en tapper kamp for å holde oss unge lengst mulig. Preparater som skal holde fjeset rynkefritt er salgssuksess, enten de hjelper eller ikke. Ansiktsløfting som får bærerne av fjesene til å se ut som mimikkløse dokker med opphengt hode, er blitt kirurgisk storindustri. Bryster blir moteriktig forstørret eller forminsknet etter behov, og muskler trimmes maskinmessig til badesesongen.

Bestemor og bestefar går søndagstur i treningsdress og tror de skiller seg minst mulig ut fra barnebarna med fargerike gevanter.

Men også tjuetringene er blitt annerledes. Mens det før var vanlig å finne seg

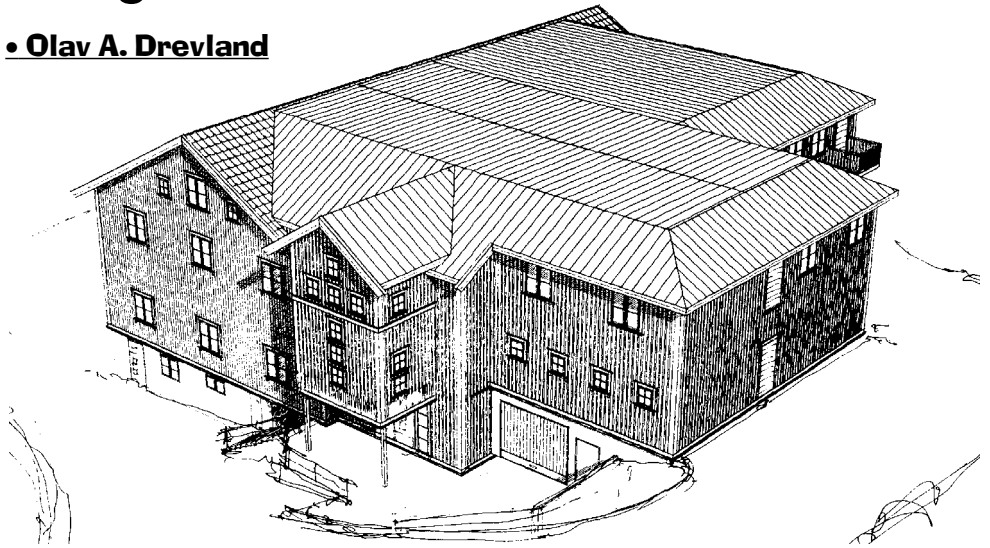
en kjæreste i nærmiljøet, forlove seg, gifte seg og få barn før en hadde passert 25 år, er det nå sjeldnere og sjeldnere å finne gifte eller samboende par i den alderen med barn. Sosiologer forteller oss også at i Oslo er det bare halvparten av alle trettiårige kvinner som har født sitt første barn. Den uforpliktende ungdomstida strekkes lengst mulig. For noen vil grunnen være lyst til å leve uten bånd, for andre fordi en utdanner seg eller jakter på karriere. Likevel er Norge sammen med andre nordiske land på europatoppen når det gjelder fødsler.

Årsakene er for en stor del å finne i det vi kaller utdanningsamfunnet. Store deler av folket holdes i utdanning til langt opp i tjuetåra, og for mange er dette en kunstig forlenging av ungdomstida. Mens klasseskillet før gikk mellom dem som hadde penger og dem som hadde langt mindre, skjer det i dag, stadig i følge sosiologene, en dreining i retning av å skille mellom dem som har evne til å planlegge livet sitt og dem som lever fra dag til dag og fra hånd til munn. Den siste gruppa kan ofte tjene gode penger, men levemåten får konsekvenser for hele livsløpet, ikke bare den første ungdomstida. Det er i denne gruppa at evnen til å leve røykfritt og bruke sunn mat er minst utviklet, og skal vi tro legevitenenskapen, også har minst mulighet til å leve ungt lenge.

Den evige ungdom er ennå ikke oppfunnet, og vi kan aldri nå dit med de kunstige midlene vi forskjønner oss med. Men vi kan fortsatt leve et godt og ungdommelig liv med rynker og svinrende muskelkraft. La meg være ung.

Menighetshuset i Løkka - slik går det

• Olav A. Drevland

For et par år siden ble tanken om å bygge om bedehuset i Løkka til *menighetshus* lansert. Mye planleggingsarbeid er siden den gang foretatt, og nå foreligger tegninger og konkrete planer for hvordan huset skal bli. "Vi snakkes" har hatt en prat med de to som må regnes som primus motorer i arbeidet med menighetshus, Jon Arne Torp og Leif Harald Sagedal. Vi møter de to i nåværende kontorlokale på Bedehuset – og det er ikke tvil om at det er to entusiaster vi har foran oss.

Det blir Leif Harald som tar ordet først: - Kragerø menighet har jo ikke noe eget hus, men det er ikke tvil om at det har vi behov for. På Bedehuset er det nå hver dag en masse aktiviteter, så som korvirk-

somhet, klatreklubb, konfirmantarbeid, formiddagstreff, kveldsmøter pluss en rekke enkeltarrangementer. I tillegg er alle kontorene i bruk, av Skjærgårdsgospel, Indremisjonen og Byggmester Sagedal. Huset er på det nærmeste sprengt, så de som allerede er her, trenger mer plass og bedre aktivitetsforhold. *I tillegg* ønsker vi å kunne betjene flere grupper – det skal vi komme tilbake til - og vi ønsker å lage et *menighetscenter* - som blant annet skal romme alle kirkekontorene. Alt i alt finnes det ingen vei utenom et menighetshus - og da et hus som både i størrelse og i innhold må bli vesentlig annerledes enn dagens Bedehus. En *stor* ombygging og utbygging må skje.

Jon Arne følger opp:

- I det tegne- og planleggingsarbeidet som er gjort, har det vært viktig å ta utgangspunkt i det eksisterende bygget, og sørge for at tilbygget bakenfor det opprinnelige Bedehuset ikke blir for dominerende. Fra Løkkebakken skal Bedehuset se ut som før, og det skal vi klare sjølv om nyttearealet dobles.

Kirkebladet presenteres for en rekke tegninger som både viser hvordan bygget blir å se ut fra utsida, og som forteller hvordan planløsninga vil bli. Jon Arne og Leif Harald forteller:

- Hovedinngangen blir der den nå ligger, men i stedet for å komme inn i en liten gang, vil vi nå komme inn i en stor foaje, som faktisk går åpen gjennom tre etasjer – ”påmontert” en klatrevegg med internasjonale mål. I inngangspartiet vil man bli møtt av golv med innlagte motiver som symboliserer det hele lekende, utfoldende menneske. Der hvor dagens

lillesal ligger, pluss i det som i dag er gang, vil det bli en kafe på cirka 70 kvadratmeter. Denne regner vi med skal bli et populært innslag i bybildet, og vi ser for oss at pensjonister og andre skal kunne tilbringe mye sosial tid her.

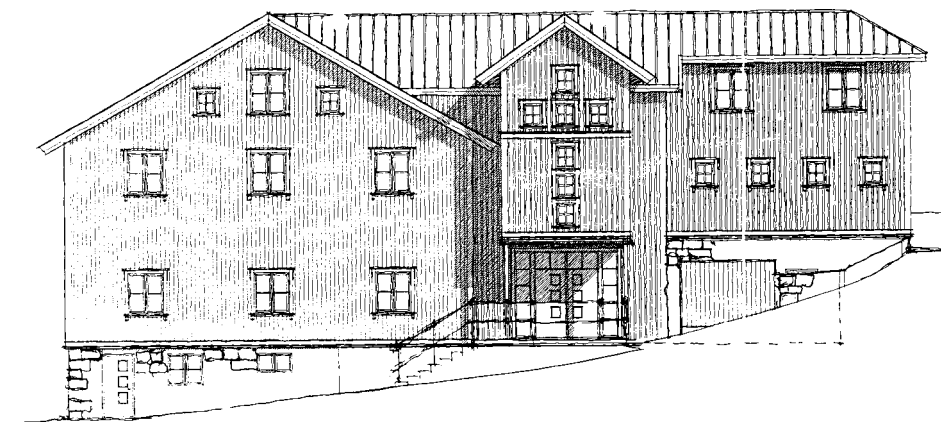
- *Hva med storsalen, spør vi ?*

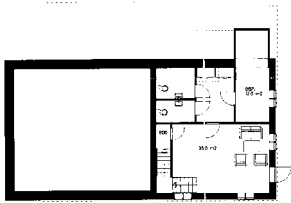
- Her vil vi senke dagens tak, slik at takhøyden her blir de vanlige 2,40 meter. Så vil salen i sin helhet bli omgjort til kontorer, i alt 6 eller 7, pluss at den vil inneholde andre nødvendige smårom. Det er hit vi regner med at de kirkekontorene som nå er på rådhuset og som snart skal innom kinoen en tur, vil havne.

- Ellers i første etasje vil det bli et stort trimrom, pluss et verksted som skal gi plass til hobbyprega aktiviteter for de som ønsker å drive med det.

- *Kjelleren, der er det jo også noe rom, sier vi.*

- Det vil være trapp ned fra kafeen til kjelleren, - der vil det, i tillegg til toaletter

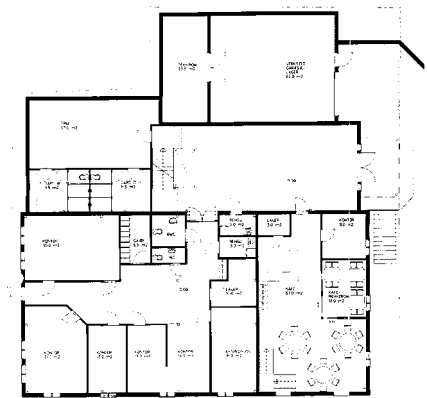
Kjellerplan

etc, bli et ungdomslokale i ganske så røff stil. Der skal det bli muligheter for frie utfoldelser.

- Men dere trenger vel et rom tilsvarende dagens storsal, regner vi med ?

- Det vil vi få gjennom å bruke det rommet som blir over kontorlokalene i første etasje, god høyde vil vi få ved å åpne det nåværende indre taket, slik at den gamle, vakre trekonstruksjonen kommer fram. I den nye storsalen regner vi med å kunne dekke til 200 mennesker – og vi går ut fra at vi under konserter og lignende vil kunne ha 400 sitteplasser. I det nye tilbygget bakover vil vi så få en ny lillesal på cirka 70 kvadratmeter, pluss et moderne storkjøkken. Den etasjegenomgående store foajeen finner vi selvsagt i denne etasjen også. Dagens kontorer, vil vi bevare til formål av den typen som vi i dag har der. Et lite lekerom vil det også bli plass til.

- Slik vi har forstått det, vil det bli en ny tredjeetasje også i det nye huset ?

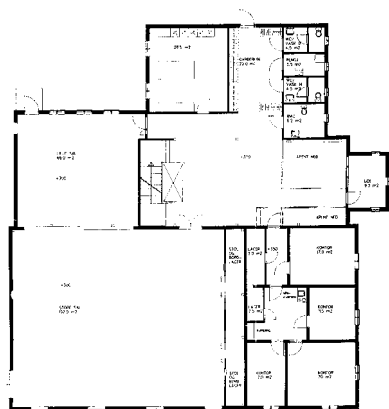

1. etg

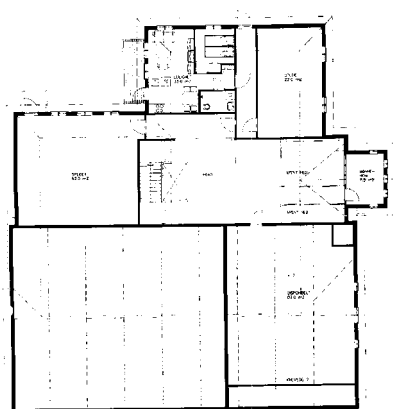
- Det stemmer. Her vil det bli mye god lagerplass, men ikke bare det: Her vil bli en leilighet på 35 kvadratmeter, her vil bli speiderlokale på over 60 kvadratmeter pluss et utleielokale. Foajeen gjenfinner vi her også – og øverst i den ender da klatreveggen som begynte nede i første etasje. Her ender også heisen, - for heis skal vi ha, - bygget skal være handicap-tilpassa.

- Alt i alt ser vi at dette blir et stort bygg med et areal på nesten 1500 kvadratmeter. Det må da koste ganske så mange penger ?

- Prisen er ikke definitivt klarlagt pr dato, men at vi må opp i 6-7 millioner kroner er sannsynlig. Men ved hjelp av gaver, givertjeneste, egenkapital og lån føler vi oss sikre på at det skal gå. Vi forutsetter da at folk i lokalsamfunnet og i menigheten ser behovet for et slikt hus – og tar sin del av ansvaret for at det blir gjort noe konkret for å møte dette behovet. For oss som nå skal ut for alvor og selge hustanken, blir det viktig å få lagt

2. etg

3. etg

vekt på at det *ikke* skal være et hus for den indre kjerne, men et alternativ som skal være rusfritt og ha kvalitetstilbud til unge, gamle og halvgamle.

- *Vi vet at det er arkitektene Sigurd Bothner og Morten Lunøe som har laga de tegningene som det skal bygges etter, - kommentarer til deres arbeid?*

- Det er ikke tvil om at vi er svært fornøyde med den jobben de to har gjort. De har tegnet et hus som både passer i forhold til det opprinnelige Bedehuset og som glir vakkert inn i det miljøet huset befinner seg i. I tillegg, og det er ikke minst viktig, har de tegna et hus som virkelig er funksjonelt i forhold til de aktiviteter som skal foregå der. Vel nok foreligger det ikke endelig godkjenning fra bygningsmyndighetene ennå, men de forhåndskonferansene vi har hatt med dem, tyder på at søknadene våre vil bli positivt behandla.

- *Det videre arbeid nå ?*

- Det er jo en prosjektgruppe med

representanter fra de samarbeidende organisasjonene Menighetsrådet, Speideren, KUF og Indremisjonene som driver arbeidet framover. Her er Jon Arne leder og Leif Harald teknisk konsulent. Under denne gruppa finner vi tre utvalg: et økonomiutvalg som jobber med finansiering, et eiendomsutvalg som steller med leieavtaler etc og en prospektgruppe som utarbeider og viser nødvendig presentasjonsmateriale for huset. Når finansiering er endelig i havn, og bygge markedet er noe bedre for de som ønsker å få opp store hus, vil vi sette i gang. Om det blir snart – eller om ett – kanskje to år, er usikkert. Men nytt menighetshus skal det bli – helt klart.

Med den entusiasmen som Jon Arne og Leif Harald legger for dagen – som de sier også eksisterer ute blant svært mange andre – er ”Vi snakkes” overbeviste om at de to herrer Jon Arne og Leif Harald vil få rett: Kragerø kommer til å få sitt nye og fine menighetshus – innen overskuelig framtid.

En mor i Israel

Minneord om Myrthle Steen
Nielsen fra Skåtøy

Omsorg og ansvarsfølelse - for familien, for menigheten og for lokalsamfunnet på Skåtøy - dette preget henne som nå er gått inn til sin Herres glede. For alle som kjente Myrthle og hennes innsats gjennom et langt liv, oppleves det som et smertelig tap at hun ikke lenger er blant oss. Hun var nærmest en institusjon både for sine nærmeste og i foreningsliv og kirkelig virksomhet på «hovedøya» i skjærgården. Nå er hun gått bort i den høye alder av 86 år.

Familien flyttet fra Portør til Stormyr på Skåtøy da Myrthle var en småjente, og hun ble boende der livet ut. Hun giftet seg med Karl Steen, også han fra Skåtøy, og de fikk etter hvert seks barn sammen. Mannen døde allerede i 1966, bare 60 år gammel, og det ble da Myrthle som alene kom til å bety det trygge og faste for barn, barnebarn og oldebarn. Dette ble det da også gitt uttrykk for ved hennes gravferd. En av døtrene sa det slik: «Jeg er stolt av min mor».

Hun ble knyttet til arbeidet på Misjonshuset fra hun var barn, og var ved sin bortgang fremdeles leder av misjonsforeningen. I de senere år drev hun sammen med andre damer på Skåtøy «som-

mersalg» ved Misjonshuset tre ganger i uken: kaffe, vafler og forskjellige håndarbeider og antikviteter. Når huset i dag er så fint restaurert og modernisert, skyldes dette langt på vei inntektene fra dette salget. Samtidig var hun med i Kirkeringen og i Skåtøy sanitetsforening.

I 12 år var hun medlem av Skåtøy men-ighets-råd, der vi hadde stor nytte av hennes klokskap og sindighet. Både før, under og etter tiden i menighetsrådet vil vi særlig huske henne for to store årlige begivenheter som hun stod i spissen for: olsokarrangementet og gullkonfirmantfesten. Som kjent ferierer mange landskjente sangere og musikere i skjærgården vår, og i rundt 30 år har det

det 29. juli vært arrangert konsert for en fullsatt kirke med noen av disse på podiet. Det var Myrthle som fikk dem til å stille opp - som regel gratis - og det var hun som ledet det hele med sikker hånd.

Omtrent like lenge ordnet hun sammen med andre gode hjelpere til fest på Misjonshuset for 50-årskonfirmantene etter gudstjenesten i kirken.

Gjennom sin mangfoldige virksomhet kom Myrthle også til å bygge bro mellom de fastboende på Skåtøy og «sommergjestene», og hun fikk etter hvert nære venner blant de ferierende. Vi takker Myrthle Steen Nilsen for trofast og vel utført tjeneste og lyser Guds fred over hennes gode minne.

Halvor Halvorsen

En bønn

Fra en seng i sykerommet
kom en bønn med angst og tvil.
Alle tanker var så tomme,
hva var galt - hva skulle til -

Inn til sengen kom en søster
foldet hender - bad sin bønn.
Alle jordens sterke røster
kom til Jesus - Herrens Sønn.

Da med ett ble hjertet stille,
Jesus var der i mitt sinn,
Guds forløser - Han den milde -
var i stråleglsnsens skinn

Tenk at Jesus fyller hjertet.
Alt er helt ufattelig.
Vekk var angst og tvil og smerte,
Han er uerstattelig

Takk til denne søsters glede,
hun som bad og viste vei,
og fra da av var jeg rede,
Jesus ville hjelpe meg

Og fra nå av skal jeg klare
livet gitt av Herrens hånd.
Jesus er det rette svaret,
sterk i hjertet, sjel og ånd.

Sølvi

Leserinnlegg

Nye veier i år 2000

Spreng gamle rammer

Søndag 24.1. så jeg et program om Bryggekapellet i Tønsberg - og videre om to feltprester. Jeg tenkte "midt i blinken for Kragerø også".

I bryggekapellet - et bittelite lavloftet rom på brygga i Tønsberg blant båter, barer og kaféer - kan folk gå inn fra virvaret og få seg en stille stund - når de vil. En lav kirkedør - et lavloftet rom. Likevel: Døren der var "høy og vid", rommet var "høyt under taket". Alle er velkommen. Når som helst. *Når behovet er der.* Lite seremonier og stramme rammer som kan fjerne folk fra det sentrale.

Videre i programmet så vi to utegående prester (med krave). De satte seg ned *blant* folk og snakket *med* folk. Øldrikkende ungdom ville "prate kristendom" med dem. Foran mikrofonen sang de Sivertsens Kjærlighetsviser. Ungdommen sang med. De hadde sprengt gamle rammer. De hadde *gått ut*, uten fordømmelse. Nøyaktig det samme gjorde Jesus selv. Han gikk ut blant folk. Han hadde intet kirkebygg. Kirken for han var torv og samlingsplasser. Hvor hadde han gått hvis han kom til Kragerø? Jeg tror han hadde satt seg på en benk på Torvet - eller Bybrua - og kanskje tatt en tur innom Lille Kragerø

Til ettertanke i år 2000.

Kragerø 2.2. 200

Erica Holm

Pengemas fra kirkebladet

Dere holder nå første utgave av Kirkebladet i år 2000 i hendene. Hvis alt går slik som redaksjonen håper, skal det i løpet av året komme ut 5 nummer, tre før sommeren og to til høsten. Skal vi kunne klare å komme ut såpass ofte, trenger vi penger til å dekke trykking og portoutgifter.

I den forbindelse er vi så frie at vi tør be dere lesere om en frivillig ”årskontingent”/abbonementspenger.

Vi ber dere bruke innbetalingskupongen nedenfor, og yte et beløp til ”Vi snakkes”. Alle beløp, små som store, vil være kjærkomne. Redaksjonen sier på forhånd takk til alle som kan tenke seg å støtte bladet med noen kroner.

Så lover vi på vår side å prøve å lage et lesverdige blad, med kirke- og menighetsstoff – og mye annet.

Vennligst redaksjonen

Det var så enkelt, så enkelt

• **Anne Gustavsen, KPK**

- Jeg har vært en søkende i årevis. Jeg prøvde alt for jeg fant ut at det var så enkelt som å overgi sitt liv i Guds hender. Det jeg trodde var krav og bud, viste seg å være frihet, sier en lykkelig Inger Lise Rypdal.

Hun sier hun alltid har trodd på Gud, men at hun ikke hadde overgitt sitt liv til Jesus.

- Nå kan jeg ikke tenke meg livet uten Gud. Det er avgjort det viktigste i livet mitt. Troen har blitt en del av tankegangen. Gleden over å tilhøre Gud bobler inni meg hele dagen. Jeg fryder meg over å være Guds barn!

Inger Lise Rypdal sprudler av begeistring. Hun har satt av to timer for å fortelle om sitt nye personlige liv med Gud midt i flyttesjau og andre oppdrag. Over en lunsj med sprøstekte grønnsaker og akkar deler Inger Lise med oss sin prosess fra kompliserte New-Age-øvelser til en enkel overgivelse og tillit til Gud som far og hjelper i alle ting. Hun har allerede mange erfaringer med at Gud griper inn i vår hverdag og hjelper.

Fått konkrete bønnesvar

- Jeg har fått mange konkrete bønnes-

var. Når du har erfart at miraklene skjer når du går til Gud i tillit og tro, blir du sikrere. Vi må bare tørre å overlate alt til Ham. Noen ganger er det enkle så vanskelig for oss, for vi vil så gjerne ordne opp selv.

- Vi gjør det så komplisert, mens det dreier seg om enkelt å ta i mot. Men om vi tar oss tid til å vente på Gud, kommer han alltid med en løsning. Det er når vi er stille at det skjer, sier Inger Lise Rypdal og ler.

Folk skal merke hva jeg har

Nå er Inger Lise opptatt av å leve et kristenliv i hverdagen, blant familie, kolleger og mennesker hun møter.

- Blant mine kolleger er det blitt trendy å søke åndelige verdier. Men mange søker fell. Som kristne må vi være frimodige og stå fram med troen vår. Vi må formidle at den gir styrke, trygghet, fred og beskyttelse, sier Inger Lise Rypdal.

Hun sto for en tid tilbake fram på tv og fortalte åpent om sin tro.

- Livet med Jesus vil jeg aldri gå bort fra igjen. Det er det viktigste i livet mitt, sier hele Norges Inger Lise Rypdal.

Fra Skåtøy til konfirmasjon

• Jonn Arvid

”Vi snakkes” er på byen og treffer Elin Larsen og Karl Johannes Jensen.

- *Dere bor på Skåtøy, hvordan er det å bo på en øy?*

- Greit, sier Karl Johannes. Lang skolevei, men det er deilig å bo litt langt vekk fra andre folk.

Elin synes at det ikke er lett å dra til byen om vinteren, men det er fint å bade på Skåtøy om sommeren.

- *Hvorfor skal dere stå til konfirmasjon?*

- Bare gjør det, mener Elin, – får jo penger.

- Nesten tradisjon, tenker Karl Johannes.

- *Hvor foregår konfirmantforberedelsen?*

- I byen, vi rekker ikke 14.30 ferja, men heldigvis rekker vi 15.20 ferja.

Karl Johannes er glad for det.

- Jeg pleier å være i byen på ettermiddagen, sier Elin

Så må vi jo spørre litt om det som foregår på konfirmantforberedelsen.

- Litt kjedelig, mener Elin

- Hva er kjedelig

- Det er bare kjedelig.

Klart nok svar det

Karl Johannes er visst enig:

- Noen ganger får vi fri tidligere og det er bra.

Det er ikke så veldig interessant

- *Ler dere ofte?*

- Hvis venninna mi og jeg prater sammen, så ler vi, smiler Elin

Begge forteller at de dessverre ikke var med på turen til Trovassli, og at de angrer på det. De har hørt at det var gøy.

- *Hva med presten*

Karl Johannes er ganske klar på det:

- Presten er ganske grei.

- Han er bare rar, smiler Elin

- Rar på en morsom måte, sier Karl Johannes

De forteller at Monsen har lagt inn Bibelen på en liten datamaskin, og mener at det kunne de også fått.

- *Da ville dere ha lest i Bibelen*

- Nei

- Vi kunne fått fri fra konfirmantforberedelsen – og gått rett i kirken, mener Elin.

Karl Johannes er enig:

- Det er liten vits i konfirmantforberedelse. Vi lærer ikke

mye – kan det meste fra før.

- Vi har lært det i kristendomstimene, sier Elin – det lille nye vi lærer nå betyr ikke noe

Karl Johannes sier:

- Ifjor var det sykling og klatring i klatrevegg det kunne det vært i år også

- *Har dere vært i Skåtøy kirke?*

Ja begge har vært der selvfølgelig.

- *Hva synes dere om kirken*

- Fin, synes Elin

Karl Johannes synes at den er stor til å være på en øy. Noen burde vedlikeholde bedre og tette hakkespetthulla. Vi tar ikke opp diskusjonen om kampen mot

hakkespettene.

- Er dere ofte i kirken?

Karl Johannes kan ikke svare bekref-
tende på det:

- Nei, julaften og sånn - begravelser

Elin sier:

- Jeg er der på julaften – og så må vi
være der 8 ganger i konfirmantforbere-
delsen.

- Vi skal være medhjelpere, ved dåp og
sånn, forteller Karl Johannes

- *Er det gøy i kirken?*

Begge er enige igjen:

- Ikke så veldig gøy
egentlig.

- Ikke så gøy akku-
rat.

- *Hva skal til for at
det skal være gøy å gå
i kirken?*

- Vi skal egentlig
ikke ha det gøy i kirk-
en, mener Elin.

- *Ja hvorfor er kirk-
en der da?*

- Til dåp og bryllup
og sånn, sier Karl Jo-
hannes.

- *Hvis kirken var helt vekk, ville dere
savne den?*

Elin tenker seg om:

- Kanskje litt. Da måtte vi ha dratt til
byen for konfirmasjon.

Karl Johannes ville egentlig heller dratt
til byen for å gå i kirke. Det er ikke
nødvendig med kirke på en øy, mener
han.

- *Hva hvis det ikke var kirke noen
steder?aaaaaaaaaaaa*

- Vet ikke.

- *Går dere i kirken fordi det er noe
dere må?*

- Ja, sier Karl Johannes, men legger til:

- OK å gå der julaften, det velger jeg selv.

Elin sier:

- Jeg gjør det bare hvis foreldrene mine sier at jeg
må.

- *Hvis det var helt frivillig – ville du da aldri gå
i kirken?*

- Kanskje – ikke før jeg blir eldre.

- *Hvor gammel?*

- Over 30 – 40 år.

- *Synes du kirken passer best for eldre folk?*

- Ja.

Karl Johannes er også litt enig i det.

- *Hva gjør at kirken passer best
for eldre?*

- Unge har bare vanskelig for å
sitte stille, mener Elin.

- Hvis noe er gøy på TV kan jeg
sitte stille, sier Karl Johannes

- Hvis noe er kjedelig på TV
snakker jeg i telefonen eller gjør
lekser ved siden av, sier Elin

- *Hva må kirken gjøre for å få
besøk av dere?*

Karl Johannes tenker seg om:

- Kanskje konsert.

Elin hiver seg på:

- Ungdomsting, ungdomskonsert.

Karl Johannes tenker seg om igjen:

- Det passer ikke i kirken.

- *Hvorfor passer det ikke?*

- Kristne synes at det ikke passer, sier Karl
Johannes.

- *Hvem er de kristne?*

Elin har definisjonen klar:

- Eldre.

- Kirken burde egentlig være der for de kristne,
mener Elin.

- *Er dere interessert i kirken?*

- Ikke nå lenger, sier Karl Johannes

- Ikke ennå, sier Elin

De minnes hvordan de var annerledes opptatt av
dette, da de var barn...

Tirsdag 11. april vil norske menigheter nok en gang samle inn penger til Kirkens Nødhjelps Brød for Verdenaksjon. Temaet i år er: «Hjelp Sør-Afrika å leve med minnene.» I Sør-Afrika støtter Kirkens Nødhjelp blant annet Apartheid-ofre etter tortur og mishandling. Lene Haugerud i Kirkens Nødhjelp var i Sør-Afrika i høst og har skrevet følgende artikkel:

Apartheid. Alle norske barn lærte betydningen av dette ordet på skolen. Atskillelse, betydde det, skille mellom de som var hvite og de som hadde en annen farge på huden.

Vi lærte om Sør-Afrika og "homelands", om Nelson Mandela og boerne. Det var kjempeurettferdig, syntes vi, og var villig med i den økonomiske boikotten da vi ble eldre. Vi hørte om Sun City og artister som ble svartelistet og vi sang med på Art Garfunkels kampsanger mot apartheid-regimet. Vi så «Cry Freedom», leste

Winnie Mandelas biografi, og lurte på hvordan slikt kunne skje i vår opplyste verden.

Og så kom dagen da alt endte. Vi frøs på ryggen da vi så Nelson Mandela forlate Robben Island, og forstod at vi var vitne til et historisk vendepunkt. Verden ville aldri bli den samme igjen. Apartheid var avskaffet, en gang for alle. Kanskje det var håp for menneskeheten allikevel?

I skrivende stund har Sør-Afrika hatt sitt andre demokratiske valg, og for andre gang fikk ANC flertallet. Sør-Afrika har fremdeles en sort president. Vi snakker om det nye Sør-Afrika, det sør-afrikanske mirakelet; tidligere fiender som går sammen for å bygge et ny framtid.

Hvorfor velger Kirkens Nødhjelp da å konsentrere den første Brød for Verden aksjonen i det nye årtusen på nettopp Sør-Afrika? Er det ikke andre steder som trenger mer oppmerksomhet enn dette landet som nå blir holdt opp som et eksempel til etterfølgelse for andre afrikan-

ske land, ja sågar for europeiske land også?

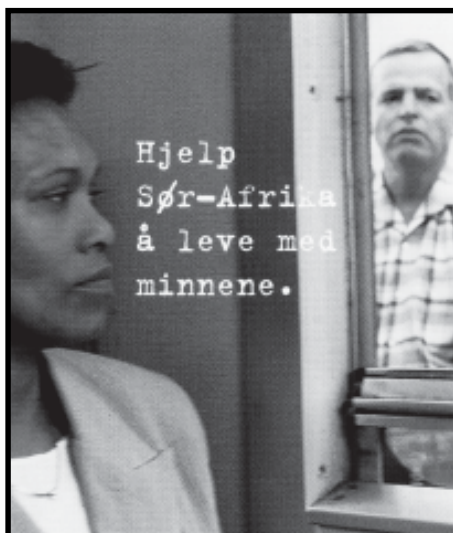
Vi gjør det av tre grunner:

For det første kan vi lære mye av Sør-Afrikas kamp for rettferdighet. Vi europeere avslutter dette århundret med etnisk rensing, rasisme og hevn. Vi ønsker at det nye årtusen skal inneholde noe annet, og Sør-Afrika kan nettopp gi oss impulser til Europas omvendelse.

For det andre er kampen om forsoning i Sør-Afrika en tung kamp. Majoriteten av landets befolkning er preget av det som har skjedd. De trenger fremdeles vår støtte og vårt engasjement, og vi skal vise dem at vi ikke har glemt deres kamp for rettferdighet.

Den tredje og siste grunnen er fattigdommen som eksisterer i landet. «Hvis du ikke har penger, hjelper det lite med frihet,» sa en ex-politisk fange til meg når jeg spurte hans mening om det nye Sør-Afrika. Store deler av den sorte befolkningen i Sør-Afrika lever fremdeles under fattigdomsgrensen, mens den hvite minoritet fremdeles eier 87% av landets rikdom. Kampen mot fattigdommen blir derfor en helt nødvendig del av framtidens forsoning. Grunnleggende rettigheter som jobb, mat, helse, utdanning og hus må oppfylles for alle i Sør-Afrika.

Kirkens Nødhjelp har jobbet i Sør-Afrika i mange år. Vi har knyttet sterke band med mange, gode partnere i landet som vi fremdeles støtter. Vi vil kjempe sammen med dem for et rettferdig Sør-Afrika. Brød for Verden gir oss en konkret mulighet til å vise at sør-afrikanerne ikke står alene i kampen. Sammen skal vi bygge en annerledes verden.

Skal Afrika klare de store utfordringene landet står overfor, kan ikke de vonde minnene etter apartheid paralysere og ødelegge for fremtiden. Et folk som har valgt forsoning og tilgivelse fremfor hevn og gjengjeldelse burde ha de beste forutsetninger. Målet er å gjøre ofrene i stand til å fortsette videre uten å være fanger av smerte, hevn og bitterhet. til det trenger vi din støtte.

Ta godt imot
bøssebærerne 11. april

Ring 820 43 033 og gi 100 kr.
eller benytt giro 110

KIRKENS NØDHJELP
Sammen for en retferdig verden

Vigde

Kragerø

20.11 Thomas Kristiansen
og Renate Petrine Johnsen

Døpte

Levangsheia

12.12 Joakim Hellum Hafredal
26.12 Andreas Bjørge

Kragerø

28.11 Mathias Liland Kolås
16.01 Mina Lia
30.01 Oskar Graver Odden
13.02 Selma Jambak Varden

Døde

Levangsheia

22.12 Agnes Jakobsen
21.01 Agnes Helene Becker

Skåtøy

21.01 Myrtle Andrea Nilsen
05.02 Roald Uno Gundersen

Kragerø

18.11 Tellef Tangen
21.11 Normann Thorsen
22.11 Nina Sveen
26.11 Astrid Evensen
26.11 Kåre Albert Liane
30.11 Hjørdis Benny Lia
04.12 Dagmar Margrete Olsen
06.12 Ernst Olav Nøtsund
06.12 Vera Hoxmark
06.12 Gundolf Martin Tangen
08.12 Hjørdis Elfrida Vik
09.12 Marthe Frøysaa
09.12 Ernst Werner Isaksen
11.12 Karl Svendsen
12.12 Thomas Kjærra
19.12 Harry Arnfeldt Mikalsen
20.12 Elvira Berntz
24.12 Odd Løchting
28.12 Thorveig Teodora Andersen
04.01 Arne Jonas Isaksen
07.01 Fanny Margrethe Thaulow
12.01 Knut Edvin Bjørnsen
15.01 Jenny Marie Jørgensen
20.01 Tarald Kivle
23.01 Edlar Minde
23.01 Rigmor Kristoffersen
25.01 Asbjørn Myhr
31.01 Nelly Gustava Hansen
01.02 Gunvald Adolf Urdal
01.01 Thorleif Jakobsen
01.01 Kristine Aspnes
02.02 Reidar Mons Moe
02.02 Gunvor Linquist
03.02 Arne Jørgensen
04.02 Agnes Elvira Nilsen
07.02 Trygve Røen

Hallo Kragerø

Det blir overføring fra gudstjenestene i Kragerø kirke

2. april

28. mai

1. august

Reprise torsdagene etter.

Andakts-
telefonen

35 98 12 85

Kirkens SOS

Tif.

35 52 70 90

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø

Tlf. 35 98 62 00 - 35 98 63 61

Sokneprest Leif Westermoen

Tlf. privat 35 98 18 15

Kapellan Harald Monsen

Tlf. privat 35 98 17 49

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø

Tlf 35 98 62 00 - 36 98 63 64

Kirkeverge Jon Arne Torp

Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Inger Brunsvik 35 98 02 74

Skåtøy: Eli Bråtømyr Dippner 35 99 12 06

Levangsheia: Svein Byholt 35 98 71 54

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

*Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og
Levangsheia*

Menighetskontoret

Rådhuset - 3770 Kragerø

Post: 0801 5594080 Bank: 2655.55.76403

Frivillig minstekontingent kr. 50

Redaksjonskomite

Olav Drevland 35 98 23 61

Halvor Halvorsen 35 98 83 68

Rose Jørstad 35 98 08 67

Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Ta ansvar for kirken du hører til!

Send leserinnlegg!

Ring inn spørsmål og meninger!

Ring inn gode ideer.

Bestill intervju!

05. mars - søndag før faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Høymesse. Monsen. Nattverd.

Støle kirke kl. 11.00 Høymesse. Westermoen.

12. mars - 1. søndag i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Høymesse. Laland. Dåp.

Skåtøy kirke kl. 11.30 Høymesse. Monsen. Årsfest.

19. mars - 2. søndag i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Høymesse. Westermoen. Nattverd.

Kragerø kirke kl. 18.00 Årsfest.

Støle kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Monsen. 6-årsbok.

26. mars - Maria budskapsdag

Hellekirken kl. 11.00 Gudstjeneste. Westermoen.

Kragerø kirke kl. 19.00 Kveldsgudstjeneste. Westermoen. Nattverd.

02. april - 4. søndag i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Høymesse. Westermoen. Dåp.

Støle kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Monsen. Konfirmantsamtale.

09. april - 5. søndag i faste

Kragerø kirke kl. 11.00 Høymesse. Westermoen. Nattverd.

Skåtøy kirke kl. 11.30 Høymesse. Vikarprest.

16. april - Palmesøndag

Kragerø kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Monsen. Dåp.

Støle kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste. Westermoen.